

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25890/2024
29.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле–противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Иван Максимовић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Дуњић, адвокат из ..., ради развода брака и вршења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 297/24 од 27.08.2024. године, у седници одржаној 29.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 297/24 од 27.08.2024. године у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле-противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П2 58/23 од 26.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично су усвојени тужбени захтев тужиле-противтужене и противтужбени захтев туженог-противтужиоца, тако што је, ставом другим изреке, разведен њихов брак закључен дана ...2016. године, а који је уписан у Матичној књизи венчаних за матично подручје Куршумлија под текућим бројем .. за 2016. годину, ставом трећим изреке, заједничка малолетна деца странака- ВВ рођен ...2016. године и кћерка ГГ рођена дана ...2021. године, поверени су мајци на самостално вршење родитељског права и истовремено је одређено пребивалиште малолетне деце на адреси мајке, те је наложено туженом-противтужиоцу да тужиљи-противтуженој преда малолетну децу. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем, док је ставом петим изреке одређено да тужени-противтужилац доприноси издржавању малолетне деце и то: са 20% своје месечне зараде за малолетног ВВ, а са 15% од своје месечне зараде за малолетну ГГ. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене у погледу предложеног начина одржавања личних односа малолетне деце са оцем у делу којим се одступа од усвојеног модела у ставу трећем изреке, као и у делу захтева за плаћање доприноса за издржавање којим би обавеза туженог-противтужиоца текла од дана

подношења тужбе. Ставом седмим изреке, одбијен је противтужбени захтев противтужиоца у погледу захтева да се заједничка малолетна деца повере њему на самостално вршење родитељског права, у погледу предложеног начина одржавања личних односа малолетне деце са мајком и њене обавезе да плаћа допринос за издржавање у месечном износу од по 10.000,00 динара за свако дете. Ставом осмим изреке, одређено је да привремена мера одређена решењем суда од 23.10.2023. године, а измењена решењем од 22.02.2024. године, остаје на снази до извршности пресуде. Ставом деветим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 297/24 од 27.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца (грешком наведено да се одбија и жалба тужиље-противтужене), те је првостепена пресуда потврђена у ставовима трећем и седмом изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда укинута је у ставовима првом, четвртном, петом, шестом и деветом изреке и предмет у укинута делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу првом изреке, тужени-противтужилац благовремено је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

На ревизију туженог-противтужиоца, тужиља-противтужена је благовремено одговорила.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог-противтужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. и 229. ЗПП учињене пред другостепеним судом. Одлуку о томе који ће се докази извести ради утврђивања битних чињеница другостепени суд доноси само уколико је отворио расраву, док се правило о оцени доказа пред другостепеним судом примењује само када се другостепена пресуда доноси после расправе одржане пред тим судом, што овде није случај.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак ...2016. године и то по дозволи суда јер је тужиља у време закључења брака била малолетна. По закључењу брака, живели су у породичној кући туженог све до 12.06.2023. године када је тужиља напустила брачну заједницу. У њиховом браку рођено је двоје заједничке малолетне деце, и то син ВВ 2016. године и кћерка ГГ 2021. године. Малолетна деца од престанка брачне заједнице странака живе са туженим у ..., док тужиља живи у ... . Личне односе са малолетном децом тужиља је одржавала на основу привремене мере одређене решењем од 23.10.2023. године, а која је измењена решењем од 22.02.2024. године.

Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад „Боровњак“ из Куршумлије, у најбољем интересу малолетне деце јесте да буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Према налазу и мишљењу комисије вештака Клинике за

заштиту менталног здравља у Нишу, оба родитеља поседују родитељске капацитете. Међутим, отац не препознаје у довољној мери потребу деце за мајком. Мишљење је комисије и да је неопходно прекинути уочени негативни утицај средине у којој деца доминантно бораве према мајци, јер није у интересу деце и негативно ће се испољити на психички развој како дечака тако и девојчице. За правилан психички развој деце потребно је усвајање позитивних слика о родитељима. У противном, то може довести до психичког поремећаја код малолетне деце, како актуелно у садашњем развоју деце, тако и у адолесценцији и у одраслом добу.

Узимајући у обзир узраст и потребе деце у актуелној развојној фази у којој су она још увек усмерена на мајку, а заснивајући своју одлуку на мишљењу органа старатељства који се о том питању изричито и изјаснио, те руководећи се најбољим интересом малолетне деце, нижестепени судови су одлучили да малолетну децу повере мајци на самостално вршење родитељског права. Наведена одлука донета је применом одредби чланова 67, 77. став 3, 6. став 1. и 266. став 1. Породичног закона, као и члана 3. став 1. и 2. Европске конвенције о правима детета.

По становишту Врховног суда, нижестепени судови при доношењу одлуке о поверавању малолетне деце на самостално вршење родитељског права, правилно су применили материјално право јер су се првенствено руководили њиховим најбољим интересом сагласно својој дужности прописаној у члановима 6. и 266. став 1. Породичног закона, који је установљен из сагласних стручних мишљења органа старатељства и комисије судских вештака.

Наиме, иако неспорно из налаза и мишљења комисије вештака произлази да родитељске капацитете поседује не само мајка, већ и отац, према налазу комисије отац не препознаје у довољној мери потребу деце за мајком. Такође, из њиховог налаза и мишљења произлази и да је неопходно прекинути уочени негативни утицај средине у којој деца доминантно бораве према мајци, јер није у интересу деце и негативно ће се испољити на психички развој како дечака тако и девојчице. Због тога, а не само због узраста деце, како то погрешно у ревизији тужени-противтужилац истиче, у најбољем интересу деце је да буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Све ово иако је тачно да је комисија вештака уочила да је отац близак са оба детета, а да мајка испољава блискији и приврженији однос према девојчици, као и да је дечак приврженији оцу. Међутим, за разлику од оца, мајка препознаје потребу деце за оцем због чега деца неће бити у ризику да се отуђе од оца када мајка буде самостално вршила родитељско право, у каквом су ризику деца могла остати да су њему поверена. С друге стране, поверавањем деце мајци на самостално вршење родитељског права, мајка ће бити у прилици да успостави близак однос са децом али и да прекине негативни утицај средине у којој су деца до сада доминантно била изложена јер су живела са оцем, али и упућена на његову сестру и родитеље. Због свега наведеног, тврдње туженог-противтужиоца у ревизији, и то: да је измештање малолетне деце превелики стрес за децу, да су адекватно збринута у средини у којој живе и на коју су се навикла од рођења, да у његовој породици уживају сав комфор неопходан за њихов узраст док је мајка с друге стране подстанар, иако тачне, не могу дати предност туженом-противтужиоцу као родитељу при оцени најбољег интереса малолетне деце.

Тужиља-противтужена децу није напустила, како то неосновано у својој ревизији наглашава тужени, због чега ни одлука да се деца повере мајци на самостално вршење родитељског права, није доведена у сумњу. Са мајком ће деца бити у

стабилном и сигурном окружењу. Тужила-противтужена је напустила брачну заједницу и већ после неколико дана поднела је тужбу за развод брака, са захтевом да се одлучи и о вршењу родитељског права. Након што је током поступка увидела да је најбољи интерес деце да јој обоје буду поверена на самостално вршење родитељског права, такав захтев је и поставила, те ни чињеница да у самој тужби није тражила самостално вршење родитељског права над малолетним сином, не компромитује њене родитељске капацитете.

Тужени-противтужилац у осталим ревизијским наводима, посредно или непосредно, оспорава чињенично стање које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Међутим, наводи ревизије везани за утврђено чињенично стање нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог Закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору о вршењу родитељског права.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев тужиље-противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију одбијен је у ставу другом изреке применом члана 165. став 1. ЗПП. Одговор на ревизију према одредби члана 411. став 2. ЗПП није обавезна парнична радња, због чега ови трошкови нису били потребни, што суд цени применом одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**